

امتحانات تجدیدی - مرداد ۱۳۹۳

مرکز مدیریت حوزه‌های علمیه

معاونت آموزش و امور حوزه‌ها

اداره ارزشیابی و امتحانات

پاسخنامه مدارس شهرستان

فقه	موضوع :	٩	پایه :
١٠:٣٠	ساعت :	٩٣/٠٥/٢٥	تاریخ :

نام کتاب: مکاسب، از اول مسئله اشتراط العلم بقدر المثمن تا اول فیارات

لطفاً به همه سوالات، تستی و ۸ سوال تشریی پاسخ دهید، در صورت پاسخ به همه، به سوال آخر نمره داده نمی شود (تستی ۱ و تشریی ۲ نمره)

تستی

۱. کلّ ما ثبت کونه مکیلاً او موزوناً فی عصر النبی ﷺ لو فرض تعارف بيعه جزاً عنده ..... .

- ب. فهو ربوي و كان باطلًا وإن لم يلزم منه الغرر
- د. يجوز بيعه جزاً إن لم يلزم منه الغرر

۲. إذا باع أو اشتري برأية قديمة فانكشف التغيير ..... .

- ب. تخير البائع فقط بدليل نفي الضرر

ج. تخير المغبون من البائع أو المشتري بدليل «لا ضرر»

۳. بيع المجهول مع ضمّ معلوم إليه ..... .

- ب. يجوز مطلقاً

ج. غير جائز فيما كان المجهول مقصوداً بالاستقلال أيضاً

۴. بيع المكيل وزناً و الموزون كيلاً ..... .

- ب. جائز في كلّهما

ج. غير جائز في كلّهما

تشریی

* العلم بقدر المثمن كالثمن شرط بإجماع علمائنا، و يدلّ عليه فحوى مفهوم رواية أبي العطارد. وفيها: قلت: فاخراج الكرّ والكرّين فيقول الرجل: «أعطيه بكيلك» فقال: «إذا ائمنك فلا بأس به». ۲۱۳ ع ۲۲

۱. مفهوم روایت چیست؟ چگونه فحوى آن بر اشتراط علم به قدر مثمن، دلالت می کند؟

مفهوم: اگر به شما اعتماد ندارد در بيع اشکال است.

فحوى مفهوم: اگر به شما اعتماد ندارد بيع اشکال دارد در حالی که فی الجمله وزن آن معلوم است به ضبط کرّ و کرّین. در جایی که اصلاً مثمن معلوم نیست بطريق اولی بیعش اشکال دارد.

* إذا تباعا على غنم برؤية سابقة ثم تبيّن كونه هزاً وادعى المشتري وقوع العقد على السمين وتأخر تغيير البيع عن المشاهدة وادعى البائع خلافه فإن أصالة عدم وقوع العقد على السمين لا يثبت هزالها حتى يلزم العقد لأنّ الأصول العدمية في مجاريها لا يثبت وجود أضدادها. ۲۸۲ (ع: ۲ د: ۲)

۲. مراد از عبارت «لأنّ الأصول العدمية في مجاريها لا يثبت وجود أضدادها» را بیان کنید.

هر اصل عدمی مثل «اصالة عدم وقوع العقد على السمين» اگر جاری شود نتیجه اش فقط عدم ثبوت آن وصف است؛ اما ثبوت وصف ضد آن (مثل ثبوت وصف هزال) با آن استصحاب درست نمی شود مگر در صورت حجیت اصل مثبت.

* إذا تبيّن فساد المبيع فإن كان قبل التصرف فيه بالكسر ونحوه، فإن كان لفاسده قيمة وفرض بلوغ الفساد إلى حيث لا يعد الفاسد من أفراد ذلك الجنس عرفاً - كالجوز الأجوف الذي لا يصلح إلا للحرائق - فيحتمل قوياً بطلان البيع وإن لم يكن لفاسده قيمة تبيّن بطلان البيع لوقوعه على ما ليس بمتمول. ۲۹۶

۳. علت بطلان را در صورت بالا بیان نمایید. تعلیل «لوقوعه ...» بطلان از چه زمانی را ثابت می کند؟

این میع فاسد مقصود بالمعامله نبوده است.

مستفاد از تعلیل فوق بطلان بیع از زمان عقد می باشد.

* قال فی القواعد فی باب شروط العوضین: کلّ مجھول مقصود بالبیع لا یصحّ بیعه وإن انضمَ إلی معلوم، و یجوز مع الإنضمام إلی معلوم إذا كان تابعاً.

٣١٣ ع ٣١٢

٤. مراد از «مجھول مقصود» و «إذا كان تابعاً» را با مثال بیان کنید.

مجھول مقصود: یعنی شیئی که مجھول است و مقصود به بیع است یعنی جزء میع است مثل «بعت الدابة و حملها» یا «بعت الجارية و حملها». مراد از تابع، یعنی میع معلوم است اما یک شیء مجھول را تابع قرار داده ایم یعنی شرط کرده ایم مجھول را در بیع مثل: بعت الدابة بشرط حملها أو الجارية بشرط حملها.

* المشهور بين المتأخرین، جواز اندار ما يحتمل الزيادة والنقيصة لأصالة عدم زيادة المبيع عليه وعدم استحقاق البائع أزيد مما يعطيه المشترى من الثمن.

لکن العمل بالأصل لا یوجب ذهاب حقّ أحدهما عند انکشاف الحال. ٣٣٠ س ١٥٢

٥. عبارت را از جهت جریان دو اصل مذکور توضیح دهید.

کم کردن وزن تقریبی مشکلی ایجاد نمی کند چون احتمال کم بودن وزن واقعی میع از مقداری که در معامله حساب شده با اصل عدم زیاده میع بر آن مقدار معین شده نفی می شود پس مشتری حق ندارد. و از آن طرف احتمال زیادتر بودن وزن واقعی میع نسبت به آن مقدار که حساب شده با اصل عدم استحقاق بایع بیشتر از آن چه که مشتری به او داده است نفی می شود. چون اگر کالا بیشتر باشد مشتری باید پول بیشتری بدهد. البته جریان دو اصل حکم ظاهری درست می کند که عند انکشاف الواقع به حکم واقعی عمل می شود.

* الظاهر عدم الخلاف فی إجبار المحتكر علی البيع حتّی علی القول بالكراءه بل عن المذهب البارع: الإجماع و عن التنقیح عدم الخلاف فيه و هو الدليل المخرج عن قاعدة عدم الإجبار لغير الواجب و لذا ذكرنا أن ظاهر أدلة الإجبار تدلّ علی التحریر لأنّ إلزم غير اللازم خلاف القاعدة. ٣٧٣

٦. مقتضای قاعده در فرض کراحت چیست و چرا در فرض فوق اجبار جایز است؟ ب. مشارإليه «لذا» چیست؟ توضیح دهید.

أ. مقتضای قاعده در فرض کراحت که مساوی با جواز است عدم اجبار است و لکن به دلیل اجماع اجبار بر خلاف قاعده جایز است.

ب. مشارإليه، مقتضای قاعده است که اجبار غیر واجب جایز نیست - وقتی مقتضای قاعده در کراحت عدم اجبار باشد در فرض ثبوت دلیل

بر اجبار کشف می کنیم حکم آن مورد الزام است.

* استدلّ علی تحريم تلقی الرکبان بقوله علام: «لا تلق و لا تشتّر ما يتلقى و لا تأكل منه» ظاهر النهى عن الأكل كونه لفساد المعاملة فيكون أكلاً بالباطل و لكنه مخالفة لعمل الأصحاب. نعم لا بأس بحملها على الكراهة لو وجد القول بكرأة أكل ما يشتري من المتلقى. ٣٥١

٧. دلالت روایت بر مدعی را بیان کنید. ب. «نعم» استدرآک از چیست؟ توضیح دهید.

أ. دلالت روایت: روایت نهی از أكل آن چیزی می کند که از متلقی تحصیل می شود و این ظهور در فساد معامله دارد در صورتی که این مخالف با عمل اصحاب است.

ب. نعم استدرآک از این است که حرمت اكل را می توانیم منکر شویم: بدین صورت که نهی را بر کراحت اكل حمل کنیم یعنی مراد کراحت تکلیفی دریافت از متلقی است نه ارشاد به فساد معامله باشد.

* إنّ البائع بعد ما باع صاعاً من الجملة، باع من شخص آخر صاعاً كلياً آخر فالظاهر أنه إذا بقى صاع واحد كان للإول لأنّ الكلي المبيع ثانياً إنما هو سار في مال البائع وهو ما عدا الصاع من الصيرة فإذا تلف فقد تلف المبيع الثاني قبل القبض وهذا بخلاف ما لو قلنا بالإشاعة. ٢٦٠

۸. اگر بایع از ده من گندم، یک بار، یک من به شخصی فروخت و بار دوّم، یک من به شخص دوم فروخت و قبل از اقباض ۹ من گندم تلف شد، حکم معامله دوّم بنابر مبنای کلّی و اشاعه چیست؟ توضیح دهید.

بنابر مبنای کلّی چون بیع دوم در ۹ من باقیمانده از بیع اول واقع شده است با تلف ۹ من مبیع دوم که در ضمن ۹ من بوده است تلف شده و تلف مبیع قبل از قبض از کیس بایع تلف شده است.

و بنابر مبنای اشاعه یک من باقیمانده هشت دهم مالِ مالک و یک دهم مالِ مشتری اول و یک دهم مالِ مشتری دوّم است و باقیمانده از سهم هر یک از دو مشتری تلف شده که قبل از اقباض از کیس بایع می‌باشد.

* لو باع بعضًا من جملة متساوية الأجزاء فهو يتصور على وجوده: ... الثاني أن يراد به بعض مردّد بين ما يمكن صدقه عليه من الأفراد المتصورة في المجموع ولا إشكال في بطلان ذلك مع اختلاف المصاديق في القيمة كالعبدين المختلفين لأنَّه غرر لأنَّ المشترى لا يعلم بما يحصل في يده منها. ۲۴۷-۸

۹. فرض مذكور را با یک مثال بیان کنید. ب. دلیل بطلان بیع را توضیح دهید.

أ. بایع می‌گوید: دو گوسفند از گوسفندان این گله را می‌فروشم

ب. چون گوسفندان به لحاظ اندازه و مقدار چاقی مختلف هستند و مشتری نمی‌داند مبیعی که به دستش می‌رسد کدام است این موجب غرر است و بیع به خاطر غرر باطل است.